

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

DREEVERI
(DREVER)
Alkuperämaa: Ruotsi

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 130
Hyväksytty: FCI 7.9.2021
Kennelliitto 20.1.2022

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava metsästyskoira

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
alaryhmä 1.3 pienet ajokoirat
Käyttökoetulos vaaditaan

LYHYT HISTORIAOSUUS: Etelä-Ruotsiin tuotettiin 1910-luvulla saksalainen rotu Westfälische Dachsbracke, jonka ensimmäinen yksilö rekisteröitiin vuonna 1913. Rodusta ei kuultu paljoakaan ennen 1930-lukua, jolloin alettiin kiinnittää huomiota sen kykyihin kauriinajossa. Kun aiemmin harvalukuinen kauriskanta vahvistui ja levisi pohjoisemmaksi, yhä useampi metsästäjä tutustui rodun hyviin puoliin. Vuonna 1947 Dachsbracken ruotsalainen muunnos nimettiin dreeveriksi, sillä se oli 2 cm tätä korkeampi. Vuonna 1953 dreeveri tunnustettiin ruotsalaisena rotuna. Sitä pidetään ensisijaisesti kauriinajajana, mutta se on myös erittäin kyvykäs jänis- ja kettukoira. Ennen kaikkea dreeverin tulee rakenteeltaan soveltua ajo-metsästyksen Ruotsin maastossa ja ilmastossa. Dreeveri on puhtaasti metsästyskoira ja sitä pidetään tuskin koskaan yksinomaan seurakoirana.

YLEISVAIKUTELMA: Verrattain pitkärunkoinen ja matalaraajainen, ilmentää ennemminkin voimaa ja rotevuutta kuin jaloutta ja nopeutta. Hyvä ryhti, hyvin kehittyneet lihakset ja liikkuvuus. Sukupuolten väliset erot ovat selvät.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Maavara on noin 40 % säkäkorkeudesta. Kallo-osa ja kuono-osa ovat yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkaavainen ja vakaa, ei aggressiivinen, hermostunut eikä arka.

PÄÄ: Suhteellisen suuri, pitkänomainen ja kirsua kohti kapeneva. Kuono-osa on yhtä pitkä kuin kallo-osa.

Kallo: Vain hieman holvautunut.

Otsapenger: Vähäinen.

Kirsu: Väriltään musta; sieraimet ovat hyvin kehittyneet ja avoimet.

Kuono: Hyvin kehittynyt, ei ylhäältä eikä sivulta katsottuna suippo. Kuononselkä on suora tai hieman kupera.

Huulet: Peittävät hampaat tiiviisti. Suupielet ovat tiiviit.

Leuat / hampaat: Leuat ovat voimakkaat. Säännöllinen ja täysihampainen leikkaava parenta; tasaparenta hyväksytään. P1- ja M3-hampaiden puuttuminen eivät ole ylhäältä virheitä.

Silmät: Kirkkaat, ilmeikkäät ja väriltään tummat, eivät ulkonevat eivätkä tuijottavat. Silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Melko alas kiinnittyneet, keskipitkät, leveät, sileinä riippuvat ja kärjestään pyöreähköt. Korvan sisäreuna on tiiviisti poskenmyötäinen.

KAULA: Suhteellisen pitkä ja voimakas, kauniisti ja sulavasti runkoon liittyvä, ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

Ylälinja: Vaakasuora selkälinja.

Säkä: Uroksilla selvästi erottuva.

Selkä: Vahva ja lihaksikas.

Lanne: Vahva, suhteellisen lyhyt ja sivulta katsottuna hieman kaareva.

Lantio: Pitkä, leveä ja hieman viisto.

Rintakehä: Hyvin kehittynyt, soikea ja selvästi kyynärpäiden alapuolelle ulottuva. Takimmaisiet kylkiluut ovat hyvin kehittyneet. Selvä eturinta.

Alalinja ja vatsa: Rintakehän alalinja liittyy sulavasti hieman kohoavaan vatsaviivaan.

HÄNTÄ: Pitkä ja tyvestään voimakas. Hännän asento on mieluiten riippuva, se saa nousta korkeammalle, ei kuitenkaan koskaan selän päälle.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat voimakasluustoiset ja edestä katsottuna suorat.

Lavat: Pitkät ja leveät, lapaluun harjanne on hyvin kehittynyt. Lavat ovat tiiviisti rungonmyötäiset ja sivulta katsottuna noin 50°:n kulmassa vaakatasoon nähden. Lapojen lihakset ovat hyvin kehittyneet.

Olkavarret: Suhteellisen pitkät, leveät ja tiiviisti rintakehän myötäiset, kuitenkin vapaasti liikkuvat; muodostavat lapaluiden kanssa noin 100°:n kulman.

Kyynärpäät: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Ranteet ja välikämmenet: Joustavat. Sivulta katsottuna hieman viistot.

Etukäpälät: Tiiviit; varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja päkiät hyvin kehittyneet. Käpälet eivät ole sisä- eivätkä ulkokierteiset.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Kinteret: Leveät, vahvat ja hyvin kulmautuneet.

Väljalat: Lyhyet ja lähes pystysuorat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset, yhdensuuntaiset ja maatavoittavat. Selkälinja on liikkeessä vakaa.

KARVAPEITE

Karva: Karheaa, tiiviisti rungonmyötäistä ja suoraa. Päässä, korvissa ja raajojen alaosassa karva on lyhyempää; kaulassa, selässä ja reisien takaosassa pitempää kuin muualla. Hännän alapuoli on harjainen, ei kuitenkaan viirimäinen.

Väri: Kaikki värit yhdistyneenä valkoisiin merkkeihin ovat hyväksytyjä, paitsi valkovoittoisuus, merle ja maksanuskea. Värit ovat puhtaat ja mahdollisimman selvärajaiset.

Valkoiset merkit näkyvät edestä, sivuilta ja takaa. Niiden tulee mieluiten muodostaa pläsi ja täysi ”kranssi” kaulan ympäri; myös raajoissa, kädessä ja hännänpäässä tulisi olla valkoista. Värimerkkien symmetrisyys on toivottavaa.

KOKO

Säkäkorkeus:

Urokset 32–38 cm, ihannesäkäkorkeus 35 cm

Nartut 30–36 cm, ihannesäkäkorkeus 33 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Lihanvärinen kirsu
- Vaaleat silmät
- Etuhampaiden virheellinen lukumäärä
- Valkoisia merkkejä muualla kuin rotumääritelmän sallimissa kohdissa

VAKAVAT VIRHEET:

- Liian matalaraajainen
- Kapea alaleuka
- Notko- tai köyryselkä
- Käyrät eturaajat
- Ulos- tai sisäänpäin kiertyneet kädet

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Toisen tai kummankin silmän sinisyys
- Voimakas ylä- tai alapurenta
- Alaleuan yhden tai useamman kulmahampaan asentovirhe; kulmahammas painuu ikeneen tai kitalakeen suun ollessa kiinni
- Häntämutka tai muut hännän nikamavirheet
- Maksanuskea, merle tai valkovoittainen väritys
- Rotumääritelmän salliman säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.